BIJLAGE

bij het advies van het Economisch en Sociaal Comité

Het volgende wijzigingsvoorstel, waarop minstens een kwart van het totale aantal stemmen is uitgebracht, werd tijdens de beraadslagingen verworpen:

Paragraaf 7.6

Het volgende toe te voegen:

„Het Comité vezoekt de Commissie in dit verband een onderzoek in te stellen naar kinderarbeid in Pakistan; nadat hierover klachten waren ontvangen, werd overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van Verordening (EG) nr. 3281/84 de procedure ter zake reeds op gang gebracht".

Motivering

Spreekt voor zich.

Uitslag van de stemming

Vóór: 30, tegen: 39, onthoudingen: 19.

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende verbodsacties in het kader van de bescherming van consumentenbelangen" [1]

(97/C 30/27)

De Raad heeft op 28 maart 1996 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over voornoemd voorstel.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 16 juli 1996 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Ramaekers.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 338e Zitting op 25 en 26 september 1996 (vergadering van 25 september 1996) het volgende advies uitgebracht, dat met 93 stemmen vóór en 4 tegen, bij 10 onthoudingen is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. In het onderhavige voorstel worden de doelstellingen van het Groenboek van de Commissie over de consument en diens verhaalsmogelijkheden verder uitgewerkt. Hiermee gaat een wens van het Comité in vervulling.

In zijn advies [2] over dit Groenboek [3] betreurde het Comité dat „de Commissie binnen het kader van haar specifieke bevoegdheden nog geen concrete maatregelen heeft aangegeven en met name geen gebruik heeft gemaakt van de nieuwe mogelijkheden die artikel 129 A van het Verdrag van Rome haar biedt".

1.2. Dit voorstel, dat door de Commissie als „prioritaire actie" is bedoeld, beoogt de nationale bepalingen betreffende verbodsacties die kunnen worden ingesteld tegen bepaalde ongeoorloofde handelspraktijken, met wederzijdse erkenning van de instanties die een dergelijke actie kunnen instellen, te coördineren. Er zij op gewezen dat de beroepsorganisaties, dank zij dit voorstel, voortaan bevoegd zijn tot het instellen van verbodsacties.

1.3. Hoewel de meeste lid-staten tegenwoordig het begrip „verbodsactie" kennen, komt de doeltreffendheid ervan in het gedrang wanneer een ongeoorloofde praktijk zijn oorsprong vindt in het ene land en gevolgen heeft in een ander land.

1.4. De verbodsacties zijn alleen van toepassing op praktijken die onder het op grond van communau-

---

(1) PB nr. C 107 van 13. 4. 1996, blz. 3.
(2) PB nr. C 295 van 22. 10. 1994.
(3) COM(93) 576 def. van 18. 5. 1994.

taire richtlijnen geharmoniseerde nationale recht vallen.

1.5. Het beginsel van wederzijdse erkenning houdt in dat een „bevoegde instantie" (d.w.z. een persoon die een belang vertegenwoordigt) uit land A zich ofwel rechtstreeks tot een rechter in land B kan wenden, ofwel een bevoegde instantie in land B in de arm kan nemen om de verbodsactie in te stellen.

1.6. De richtlijn bevat minimale bepalingen en biedt de mogelijkheid gunstigere regelgeving te handhaven.

1.7. De rechtsgrondslag van het voorstel is artikel 100 A.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het Comité is ingenomen met dit voorstel, dat in de lijn ligt van de wensen die het in zijn advies over het Groenboek inzake de consument en zijn verhaalsmogelijkheden heeft geformuleerd:

> „Het Comité vindt dat de Commissie spoedig met voorstellen moet komen op de volgende gebieden:
>
> a) vaststelling van uniforme beginselen en procedures voor de processuele beslechting van grensoverschrijdende consumentengeschillen en voor verbodsacties;
>
> b) vaststelling van basisregels voor harmonisatie op het stuk van collectieve en gezamenlijke vorderingen in grensoverschrijdende geschillen binnen de Gemeenschap."

2.2. Het voorstel kan ertoe bijdragen dat de consument meer vertrouwen krijgt in de interne markt indien hem adequate middelen worden geboden waarmee ongeoorloofde grensoverschrijdende handelspraktijken kunnen worden bestreden.

2.3. Een recht bestaat pas als het kan worden uitgeoefend. Dat is ook het uitgangspunt van het onderhavige voorstel, waarin de grondrechten van de burger, m.n. het recht op verhaal, worden erkend.

2.4. Zoals in paragraaf 2.1 al werd vermeld, verzocht het Comité de Commissie maatregelen te nemen die verder gingen dan het voorstel in kwestie. Dit voorstel kan namelijk alleen worden beschouwd als een eerste stap in de richting van betere verhaalsmogelijkheden voor consumenten.

Het voorstel heeft hoofdzakelijk tot doel de rechter in staat te stellen een halt toe te roepen aan handelingen die inbreuk maken op de geldende rechtsbepalingen. Er moet worden nagegaan of verbodsacties niet kunnen worden aangevuld met schadevergoedingsacties.

Het Comité neemt kennis van de voorstellen die in de Mededeling van de Commissie over een „Actieprogramma betreffende de verhaalsmogelijkheden van consumenten en geschillenbeslechting in de interne markt" (COM(96) 13 def.) worden geformuleerd en waarover het Comité geraadpleegd wenst te worden.

2.5. Hierna volgen een aantal opmerkingen en kritische kanttekeningen van het Comité bij het onderhavige voorstel.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. *De rechtsgrondslag*

De rechtsgrondslag is artikel 100 A (totstandbrenging interne markt).

Aangezien dit voorstel de bescherming van de consument wil verbeteren, is artikel 129 evenwel ook geschikt als juridische basis.

3.2. *Artikel 1*

Een verbodsactie kan uitsluitend worden ingesteld tegen handelingen die strijdig zijn met de bepalingen van de in de bijlage vermelde richtlijnen.

Deze werkingssfeer is erg beperkt, want ook tal van richtlijnen die niet in de bijlage worden vermeld, hebben geheel of gedeeltelijk betrekking op consumentenbescherming, zoals de richtlijn betreffende produktveiligheid of de richtlijn voor het bank- en verzekeringswezen.

Het recht om een zaak aanhangig te maken zou dus afhankelijk moeten zijn van de vraag of er sprake is van schending van een willekeurige bepaling van het in de interne rechtsorde van de lid-staten omgezette Gemeenschapsrecht en of deze bepaling direct of indirect betrekking heeft op de bescherming van de consument en de overtreding ervan afdoende kan worden bestreden door het instellen van een verbodsactie. Het is aan de nationale rechter en, in sommige gevallen, aan de communautaire rechter om vast te stellen of de betwiste bepaling al dan niet betrekking heeft op de bescherming van de consument.

3.3. *Artikel 4*

Het beginsel van wederzijdse erkenning kan aan banden worden gelegd door de lid-staten, die een bevoegde instantie uit land A kunnen verplichten om zich eerst tot een nationale bevoegde instantie in land B te wenden alvorens een zaak aanhangig te maken. Deze beperking geeft aanleiding tot kritiek. Het beginsel van wederzijdse erkenning verliest zijn effect indien een dergelijke verplichting wordt opgelegd. Anderzijds, indien eerst een „correspondent" moet worden gezocht, duurt het aanzienlijk langer voordat de actie kan worden gestart. En dát is nu juist wat de Commissie wil vermijden.

3.4. *Artikel 5*

De lid-staten kunnen bepalen dat de bevoegde instantie eerst een voorafgaande waarschuwing kan doen uitgaan. Het Comité kan hiermee instemmen mits deze procedure geen opschortende werking heeft maar ertoe kan bijdragen dat er snel een eind komt aan de aangevochten praktijk.

3.5. *Artikel 6*

Het Comité hoopt dat het zich ook mag uitspreken over het verslag inzake de toepassing van de richtlijn.

Brussel, 25 september 1996

De voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
C. FERRER

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Beschikking 1254/96/EG van het Europees Parlement en de Raad tot opstelling van richtsnoeren voor transeuropese netwerken in de energiesector"

(97/C 30/28)

De Raad heeft op 25 september 1996 besloten, overeenkomstig artikel 129 D, eerste alinea van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over voornoemd voorstel.

De Afdeling voor energie, nucleaire vraagstukken en onderzoek, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 13 september 1996 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Hernández Bataller.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 338e Zitting (vergadering van 25 september 1996) het volgende advies uitgebracht, dat met 100 stemmen vóór, 1 stem tegen, (bij 8 onthoudingen) is goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

1.1. In het voorstel wordt er terecht voor gepleit de indicatieve lijst van als onderdeel van de transeuropese energienetwerken uit te voeren projecten bij te werken. Het Comité wees er al eerder op dat deze projecten een tweeledig doel hebben: zij moeten samen een structuur vormen op basis waarvan de interne energiemarkt vorm kan krijgen en tevens de energieverbindingen met perifere en ultraperifere regio's in de Unie versterken.

1.2. Met name is toe te juichen dat de lijst o.a. is uitgebreid met in de drie nieuwe lid-staten uit te voeren projecten en dat de netwerken in kwestie nu ook een rol spelen in het buitenlandse energiebeleid van de Unie, wat betekent dat er onder meer in de betrekkingen met de Midden- en Oost-Europese landen en vooral in het kader van de nieuwe Euromediterrane samenwerking voortaan aandacht aan wordt besteed.

1.3. Toch zijn er drie zaken die afbreuk zouden kunnen doen aan een bevredigende uitvoering van het voorstel:

1.3.1. Ten eerste is er weinig geld om de haalbaarheid van de projecten te onderzoeken. Daar komt bij dat de behandeling van de richtlijn over de interne markt voor aardgas vooral in de aardgassector tot onzekerheid kan leiden.

1.3.2. Ten tweede wordt heel weinig aandacht besteed aan projecten ten behoeve van perifere en ultraperifere regio's, waardoor deze regio's de voordelen van een betere energievoorziening wel eens zouden kunnen mislopen. Het Comité pleit er daarom nogmaals voor de mogelijkheid te overwegen om projecten die van bijzonder belang voor deze regio's zijn indien nodig gedeeltelijk uit de structuurfondsen te financieren.